Nr. 9. **Lublin, dnia 16 maja 1927 r.** **Rok VIII.**

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Cena niniejszego numeru wynosi 1 złoty. Dziennik wysyłany będzie po wpłaceniu zaliczki na prenumeratę za I półrocze 1927 r. w kwocie 6 zł. Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, zaś od osób prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. W ogłoszeniach opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 50 groszy, za szpaltę 30 zł., za stronę 60 zł. Za ogłoszenia o zagubionych dokumentach liczy się 10 groszy od jednego wyrazu. Za ogłoszenie o rejestracji stowarzyszeń 5 zł. Wszelkie należności należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe Nr. 100.200.

Redakcja i Administracja: Gmach Urzędu Wojewódzkiego Niecała Nr. 14, drzwi 29 (I p.)

A.

164.

Nominacja Wojewody Lubelskiego Nadzwyczajnym Komisarzem do zwalczania epidemji w Województwie Lubelskiem.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych i Naczelny Nadzwyczajny Komisarz do spraw walki z epidemjami reskryptem № Z. O. 20757/27 z dnia 30 kwietnia 1927 r. mianował Wojewodę Lubelskiego Pana Antoniego Remiszewskiego Nadzwyczajnym Komisarzem do zwalczania epidemji w Województwie Lubelskiem i upoważnił go do wydawania powszechnie obowiązujących rozporządzeń w dziedzinie zwalczania epidemji.

165.

Okólnik № 57 Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów Województwa Lubelskiego *w sprawie doraźnych mandatów karnych.*

L. 4539/II.

1. Stosunek do przepisów dotychczasowych.

Rozporządzenie z dnia 21 maja 1926 r. Dz. U. R. P. № 52, poz. 308 wprowadziło jako nową formę postępowania mandatowego **doraźne postępowanie mandatowe** zachowując obok niego nadal również i formę dotychczasową przewidzianą w art. 2 — 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych o postępowaniu karno-administracyjnem z dnia 21 lutego 1919 r. (Monitor P. № 46) t. j. kończącą się osądem. Od władzy administracyjnej względnie od uprawnionego przez nią funkcjonarjusza zależy, czy w wypadku dostrzeżenia przekroczenia ściganego administracyjnie zastosuje mandat doraźny, czy też skieruje sprawę na drogę zwyczajnego postępowania karno-administracyjnego (t. j. postępowania mandatowego, kończącego się osądem lub postępowania trybem przeprowadzenia rozprawy, kończącego się orzeczeniem karno-adm) Rzecz oczywista, że do przekroczeń ściganych wyłącznie w drodze sądowej instytucja doraźnych mandatów karnych nie ma zastosowania.

2. Istota reformy.

Istota reformy postępowania administracyjnego, jaką wprowadziło rozporządzenie z dnia 21 maja 1926 r., polega na tem, że **władze administracyjne I instancji uzyskują możność upoważniania podległych im funkcjonarjuszów** do nakładania w formie „doraźnego mandatu karnego" i bezzwłocznego pobierania, pod warunkami, określonemi w § 1 rozporządzenia, kar pieniężnych do wysokości maksymalnej 10 zł. Kary te można nakładać i pobierać jedynie w wypadku, gdy interesowany zgadza się na zastosowanie wobec niego doraźnego postępowania mandatowego.

Przechodząc do poszczególnych postanowień rozporządzenia wyjaśniam na podstawie okólnika № 62 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 24 czerwca 1926 r. № AO. 1407 co następuje:

3. Upoważnienia ze strony Wojewody.

Według § 1 rozporządzenia mogą władze administracyjne I instancji udzielić podległym im funkcjonarjuszom upoważnienia, o którem mowa wyżej, jedynie **za uprzednią zgodą właściwego Wojewody.**

W myśl tej zasady **upoważniłem Panów Starostów** pismem okólnem z dn. 8.10.1926 roku L. 11271/II, ogłoszonem w Nr. 11 Dziennika Urzędowego Województwa Lubelskiego z r. 1926 pod pozycją 237, do wprowadzenia instytucji doraźnych mandatów karnych na terenie województwa lubelskiego, ograniczając narazie jej stosowanie do przekroczeń najprostszych, których wykaz z oznaczeniem maksymalnych grzywien był do tego pisma dołączony.

Wobec dodatnich wyników stosowania tego trybu postępowania, pismem okólnem z dnia 19.I.1927 r. L. 217/II rozszerzyłem zakres jego stosowania na szereg nowych przekroczeń, podnosząc jednocześnie maksymalne kwoty nakładanych grzywien zgodnie z dołączonym do tego pisma wykazem.

Jednocześnie zaleciłem PP. Starostom, ażeby upoważnili oficerów Policji i urzędników starościńskich do stosowania w wyjątkowych wypadkach wyższego wymiaru grzywien ponad normy zwyczajne w wykazie określone, a mianowicie: komendantów i oficerów Policji oraz urzędników Starostwa w Lublinie do stosowania grzywien za przekroczenia, wymienione w wykazie zamieszczonym na odwrotnej stronie upoważnienia do 6 zł., a w innych miejscowościach do 5 zł.

Powyższe normy maksymalne pozostają nadal w mocy, aż do nowego odmiennego zarządzenia.

Dalsze stopniowanie w obrębie tych granic maksymalnych pomiędzy poszczególnemi kategorjami osób, upoważnionych do stosowania wyższych wymiarów tych kar, pozostawiłem swobodnej ocenie PP. Starostów.

Z tego jednak nie wynika, by należało z reguły wymierzać wyższe grzywny, gdyż celem stosowania doraźnych mandatów karnych jest przyzwyczajenie publiczności do szanowania obowiązujących przepisów, a to się da osiągnąć nietyle przez stosowanie wysokich kar, ile przez przestrzeganie, by możliwie żadne przekroczenie nie uszło bezkarnie.

Obecnie, stwierdzając z zadowoleniem, że instytucja doraźnych mandatów karnych została wprowadzona we wszystkich powiatach i **daje wszędzie dodatnie wyniki w zakresie zwalczania drobnych przestępstw porządkowych,** upoważniam Panów Starostów do dalszego rozszerzenia zakresu ich stosowania oraz podwyższenia dotychczasowych norm grzywien, ogłoszonych w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego z r. 1926 Nr. 11 poz. 237 tudzież dodatkowo ustalonych mojem pismem okólnem z dn. 19.I.1927 r. L. 217/II.

Mianowicie stosowanie doraźnych mandatów karnych, które były dotychczas wprowadzone wyłącznie na terenach miast i osad, uważam za wskazane **rozciągnąć także na obręb gmin wiejskich.** Ponieważ jedna znaczna część przepisów, zawar-

tych w dotychczasowych wykazach, nie ma mocy obowiązującej na terenach gmin wiejskich, natomiast zdarzają się tam częściej niektóre przekroczenia z któremi tylko wyjątkowo mamy do czynienia w miastach, załączam **dwa odrębne wykazy przepisów,** z których pierwszy obejmuje wyłącznie przekroczenia, do których będą stosowane doraźne mandaty karne na terenie miast i osad (załącznik Nr. 1), a drugi dla obszarów gmin wiejskich (załącznik Nr. 2).

Ponadto uważam za pożądane upoważnienie **przewodniczących komisyj poborowych** do nakładania kar w drodze doraźnych mandatów karnych na poborowych za nieterminowe stawienie się do poboru lub stawienie się na komisję w stanie nietrzeźwym, przyczem należy dać im prawo nakładania grzywien do granicy maksymalnej 10 złotych. Niezależnie od tego mogą Panowie Starostowie upoważnić przewodniczących komisyj poborowych do karania poborowych w drodze zwykłych osądów, co będzie miało praktyczne zastosowanie w tych wszystkich wypadkach, w których maksymalna granica sankcji karnej dopuszczalna przy doraźnych mandatach okaże się niewystarczającą.

W związku z tem zalecam Panom Starostom, którzy dotychczas nie wykorzystali w całej pełni udzielonych im uprawnień w zakresie doraźnych mandatów karnych, wprowadzić instytucję tę w pełnym zakresie, w jakim ona jest stosowana w większości powiatów województwa lubelskiego.

4. Pojęcie podległych funkcjonarjuszów.

Z postanowień § 1 powołanego rozporządzenia wynika dalej, że do stosowania doraźnego postępowania mandatowego mogą władze administracyjne I instancji upoważniać **„podległych im funkcjonarjuszów“**, którzy stosować będą to postępowanie „w imieniu tychże władz“. Przez „podległych funkcjonarjuszów“ należy rozumieć przedewszystkiem funkcjonarjuszów Starostwa i Policji Państwowej. Nie jest również wykluczona możliwość przekazywania tych upoważnień wójtom (nie sołtysom). Z natury rzeczy upoważnią władze administracyjne I instancji przedewszystkiem odpowiednich funkcjonarjuszów Policji Państwowej; pozatem może tu w praktyce wchodzić w grę także upoważnienie np. lekarzy powiatowych i kierowników zarządów drogowych, z którego będą oni mogli korzystać zwłaszcza podczas podróży komisyjnych.

Nakładając i pobierając kary pieniężne w doraźnem postępowaniu mandatowem, działają powołani do tego funkcjonarjusze „w imieniu“ władzy upoważniającej (starosty). Funkcjonarjusze czy to Policji Państwowej, czy Starostwa, czy wójtowie będą zatem występowali w tych wypadkach jako organ nakładający karę „za“ starostę.

5. Upoważnienia indywidulne.

Z zestawienia przepisów § § 1 i 2 rozporządzenia wynika, że funkcjonarjuszom, podlegającym władzom admin. I instancji, należy udzielać upoważnienia indywidualne. Da to władzy administracyjnej możność przy udzialaniu upoważnienia organom policji państwowej uwzględnienia albo pewnych tylko grup funkcjonarjuszów P. P. (komendanci posterunków, przodownicy, pewne kategorje posterunkowych np. o specjalnem wyszkoleniu), albo nawet z pośród tych grup pewnych tylko osób, zależnie od spełnianych funkcyj, gwarancyj moralnych i t. d. Udzielając upoważnienia funkcjonarjuszom P. P. winny władze admin. zasięgnąć uprzednio zdania odpowiednich komendantów P. P.

Z postanowienia § 2 wynika, że funkcjonarjusze upoważnieni do stosowania doraźnego postępowania mandatowego powinni **wykazać się na żądanie osoby interesowanej** pismem władzy administracyjnej I instancji, stwierdzającem ich upoważnienie oraz jego granice.

6. Kary w postępowaniu doraźnem.

Odnośnie wysokości kary, jaka będzie mogła być nałożona, podaje § 1 rozporządzenia jedynie **granicę maksymalną** (10 zł.) pozatem zaś daje władzy administracyjnej I instancji w obrębie tej maksymalnej granicy **swobodę w kierunku degresji in minus.**

Ze swobody tej będzie mógł Pan Starosta korzystać w ramach upoważnienia wydanego przezemnie, ograniczając wymiar kary w drodze doraźnych mandatów karnych poniżej maksymalnej kwoty, do której będzie Pan upoważniony, czy to odnośnie do wszystkich funkcjonarjuszów, powołanych do stosowania tych mandatów, czy też odnośnie tylko do niektórych (uwzględniając czynności spełniane przez funkcjonarjuszów, ich wyrobienie i t. p.).

Co do wysokości wymiaru kary, nakładanej w trybie doraźnego mandatu, zaznaczam, że kara ta nie może nigdy przekroczyć maksymalnej granicy karnej, przewidzianej za dane przekroczenie administracyjne w odnośnej ustawie. Jeżeli tedy jakaś ustawa przewiduje za pewne przekroczenie karę maksymalną mniejszą niż 10 zł., to w drodze doraźnego mandatu będzie można nałożyć maksymalnie tylko karę przewidzianą w tej ustawie, choćby ona była niższą niż 10 zł.

Zwracam uwagę, że § 1 rozporządzenia przewiduje nakładanie kary pieniężnej, jako kary **głównej i wyłącznej.** W następstwie tego nie można doraźnym mandatem karnym nałożyć także kary dodatkowej np. orzec konfiskaty przedmiotu; w tych wypadkach zatem, w których zachodzi konieczność nałożenia takiej kary dodatkowej, należy skierować sprawę na drogę zwyczajnego postępowania karno-administracyjnego.

7. Moment przestępstwa.

Z postanowienia § 1 rozporządzenia wynika, że doraźne postępowanie mandatowe może mieć tylko wówczas zastosowanie, gdy przestępcę administracyjnego **schwytano na gorącym uczynku** (t. j. gdy sam funkcjonarjusz dostrzegł przekroczenie w chwili jego popełnienia przez przestępcę) względnie gdy co do osoby przestępcy niema wątpliwości (np. niezamiecenie chodnika).

8. Upomnienie.

Ponieważ karanie administracyjne nie jest samo w sobie celem, ale jedynie środkiem peda-

gogicznym, zmierzającym do wdrożenia społeczeństwa do przestrzegania porządku publicznego, przeto wskazanem jest stosowanie w wypadkach, gdy to jest możliwe, przedewszystkiem, upomnienia. Dopiero w razie bezskuteczności upomnienia, lub oporu, należy przystąpić do wymierzenia kary.

9. Pobranie nałożonej kary.

Upoważnieni funkcjonarjusze nakładają w formie doraźnego mandatu karnego kary pieniężne **i bezwłocznie, bezpośrednio je pobierają jedynie pod warunkiem,** że interesowany oświadczy zgodę swoją na bezwłoczne **uiszczenie nałożonej kary i karę tę natychmiast uiści.**

Jeżeli zatem osoba ta oświadczy, że kary bezwłocznie nie uiści, winien organ urzędowy odstąpić od stosowania mandatu, a zarazem, — o ile nie zachodzą warunki przytrzymania, donieść o popełnionem przekroczeniu władzy, która zastosuje zwyczajny tryb postępowania karno-administracyjnego.

10. Treść doraźnego mandatu.

Według § 3 powinien mandat podawać m. i. ogólnikowe określenie rodzaju czynu, za który nałożono karę (np. przekroczenie sanitarne). Natomiast szczegółowe powołanie przepisu prawnego, za którego przekroczenie się karze, nie jest potrzebne.

Na szczególną uwagę zasługuje przepis § 3, w myśl którego w mandacie karnym umieszcza się **imię i nazwisko ukaranego tylko na jego żądanie.** Z reguły tedy nie będzie mandat karny wymieniał indywidualnie osoby ukaranej, a nastąpi to tylko na jej żądanie (z którem wystąpi ona czy to ze względu na swe prywatnoprawne prawo regresu do trzecich osób, czy też ze względu na zamiar np. żalenia się z tych lub owych przyczyn na funkcjonarjusza, nakładającego karę przed jego władzą przełożoną). Niewymienienie nazwiska w doraźnym mandacie karnym przedstawia ważne strony dodatnie. I tak szereg osób uiści bezzwłocznie przysądzoną karę, jeśli zyska w ten sposób możność zachowania swego incognito. Niejeden przyjmie mandat karny chociażby dlatego, by nie figurować w wykazach osób ukaranych administracyjnie. Z drugiej strony jednak nie należy nie doceniać tego, że przez niewymienienie nazwiska w doraźnym mandacie karnym zatraca się z oczu władzy ważny w postępowaniu administracyjnem dla wymiaru kary moment, czy dany osobnik nie był już karany za przestępstwo tego samego rodzaju (czy zatem nie jest recydywistą). Moment ten powinna mieć władza administracyjna na uwadze, określając przepisy administracyjne, za których przekroczenie upoważnia swoje organa do stosowania doraźnych mandatów karnych. W szczególności powinna władza ta nie zezwalać na stosowanie mandatów doraźnych do przekroczeń, przy których fakt dopuszczenia się przekroczenia powinien być ze względów interesu publicznego zarejestrowany, nie zaś puszczony w niepamięć (przez bezimienny mandat doraźny). Pozatem i sam funkcjonarjusz, powołany do stosowania doraźnych mandatów, będzie mieć zawsze do wyboru zastosowanie doraźnego mandatu karnego, lub zrobienie o popełnionem przekroczeniu doniesienia do władzy, celem wszczęcia przez nią zwyczajnego postępowania karno-administracyjnego (§ 4 rozporządzenia), i nie zastosuje doraźnego mandatu, gdy zagrożenie interesu publicznego ze względu na rodzaj czynu lub sprawcę przemawiać będzie raczej za zwyczajnem postępowaniem. W tym kierunku powinny władze administracyjne udzielić upoważnionym przez nie funkcjonarjuszom specjalnego pouczenia i wskazówek.

11. Prawomocność mandatów.

W logicznym związku z postanowieniem, zawartem w pierwszem zdaniu § 4, pozostaje przepis § 5, według którego uważa się karę pieniężną, wymierzoną w myśl § 1 i uiszczoną, za nałożoną **prawomocnie.** Ponieważ z § 4 wynika, że kara w formie doraźnego mandatu może być nałożona i pobrana jedynie za zgodą ukaranego, więc w zgodzie tej § 5 upatruje prawne zrzeczenie się przez ukaranego środków prawnych przeciwko nałożonej karze i uznaje tem samem tę karę za nałożoną prawomocnie, t. j. bez dopuszczalności jakichkolwiek dalszych środków prawnych.

12. Mandaty doraźne a zwyczajne.

Na tle postanowienia, zawartego w drugiem zdaniu § 4, wyłania się kwestja, czy w wypadku, gdy interesowany nie zgodzi się na zastosowanie do niego doraźnego mandatu karnego, może władza administracyjna w dalszem postępowaniu zastosować zwyczajny mandat karny, kończący się osądem, czy też postępowanie, kończące się orzeczeniem karno - administracyjnem. Z przepisów rozporządzenia nie wynika, jakoby to było niedopuszczalne, w praktyce jednak byłoby w tych wypadkach stosowanie zwyczajnych mandatów karnych zazwyczaj niecelowe, gdyż osąd może się ostać jako niewzruszalny (prawomocny) jedynie w braku odnośnego sprzeciwu interesowanego, który w danym wypadku jest właśnie do przewidzenia. Dlatego zazwyczaj będzie wskazanem, w razie opozycji interesowanego przeciw zastosowaniu doraźnego mandatu, pominięcie stosowania osądu a przejście bezpośrednio do zwyczajnego postępowania karno-adm. kończącego się orzeczeniem. W każdym razie w wypadkach, gdy wskutek nieprzyjęcia doraźnego mandatu czyni funkcjonarjusz doniesienie o przekroczeniu do władzy, należy w doniesieniu zaznaczyć wyraźnie że interesowany nie zgodził się na ukaranie doraźnym mandatem.

13. Formularze.

W związku z powołaniem do życia instytucji doraźnych mandatów karnych Ministerstwo Spraw Wewnętrznych opracowało formularze doraźnego mandatu karnego (załącznik 4) i upoważnienia (załącznik 5), odpowiadające swoją treścią §§ 2 i 3 rozporządzenia. Mandat karny wystawia się drogą przepisywania przez kalkę w dwu egzemplarzach identycznych treścią a różniących

się od siebie jedynie tem, że na odwrocie egzemplarza, wręczonego ukaranemu, znajduje się pouczenie o instytucji doraźnych mandatów karnych. Każdy doraźny mandat karny powinien być zgóry opatrzony pieczęcią Starostwa i numerem porządkowym. Mandaty są pozszywane w formie książeczek (bloczków), których poszczególne kartki powinny być dla ułatwienia kontroli ponumerowane, oraz dla ułatwienia oddzierania poszczególnych egzemplarzy odpowiednio perforowane. Zarazem zaznaczam, że jeden bloczek może służyć kolejno dla dwuch lub kilku funkcjonarjuszów P. P. posiadających imienne upoważnienia pod warunkiem, że korzystający z bloczka funkcjonarjusz P. P. po powrocie ze służby powinien zwrócić bloczek organowi przełożonemu i złożyć do jego rąk pobrane grzywny za potwierdzeniem odbioru na odwrotnej stronie ostatniej wypełnionej kartki bloczka.

Upoważnienie z § 2 posiada treść, określoną w zał. 5. Na odwrocie upoważnienia należy wpisać przekroczenia, za które upoważniony funkcjonarjusz będzie mógł nakładać doraźne kary, podając zarazem granice maksymalnych grzywien za poszczególne przekroczenia. Upoważnienie powinno być zaopatrzone pieczęcią Starostwa i to tak na pierwszej stronie jak i na odwrocie; również na obu stronach powinien być umieszczony podpis Starosty. Pieczęć i podpis należy naodwrocie umieścić u dołu, co umożliwi ewent. uzupełnianie spisu przekroczeń karalnych doraźnie.

Potrzebne druki w myśl .zarządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych będą i nadal wykonywane na zamówienie Ministerstwa i dostarczane Starostwom za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego.

Zapotrzebowania na te druki należy kierować bezpośrednio do Wydziału V Budżetowego Urzędu Wojewódzkiego, przyczem należy przedstawiać je zawczasu, by brak formularzy nie powodował przerw w stosowaniu doraźnych mandatów karnych.

14. Zarachowanie grzywien.

Należy wydać zarządzenie, aby pobrane doraźnie kwoty były przez funkcjonarjuszów bez niepotrzebnej zwłoki wnoszone do właściwej władzy.

Funkcjonarjusze P.P. powinni przy powrocie ze służby lub niezwłocznie przy zgłoszeniu sie do następnej służby, wykazać się zawsze przed organem przełożonym bloczkiem mandatowym oraz złożyć na jego ręce za potwierdzeniem pobraną kwotę. Jednostki policyjne (komisarjaty, posterunki) wnoszą powyższe kwoty bezpośrednio do Kasy Ssarbowej na budżet Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (dochód z kar administracyjnych), a za przekroczenia drogowe na budżet Ministerstwa Robót Publicznych, w terminie przewidzianym dla przetrzymywania sum przechodnich w przepisach biurowych dla komisarjatów i posterunków P. P.

W terminie do dnia 5 każdego miesiąca jednostki policyjne (komisarjaty, posterunki P. P.) przedkładają władzy administracyjnej sprawozdania o ogólnej sumie kar ściągniętych i z powołaniem się na odnośne kwity Kasy Skarbowej oraz ze zużytemi bloczkami, zawierającemi duplikaty mandatów karnych. (Okólnik Nr. 142 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 9 grudnia 1926 roku Nr. AP. 14148/26.

15. Pouczenie przez starostę podległego personelu.

Po otrzymaniu niniejszego okólnika zbierze Pan Starosta wszystkich funkcjonarjuszów, którzy posiadają lub mają otrzymać upoważnienia do stosowania doraźnych mandatów karnych zapozna ich z wytycznemi zasadami tej instytucji i da im szczegółowe wskazówki co do sposobu stosowania doraźnych mandatów karnych. To samo poleci Pan Starosta komendantom powiatowym P.P. odnośnie do podległego im personelu policyjnego.

16. Sprawozdania kwartalne.

W celu orjentacji w wynikach stosowania doraźnych mandatów karnych polecam do końca roku bieżącego przedstawiać mi co kwartał sprawozdanie liczbowe według załączonego wzoru (załącznik Nr. 3.).

Sprawozdanie za I kwartał proszę przedstawić mi do dn. 30 czerwca r.b., a następne w terminie do dn. 10 lipca, 10 października roku bież. i 10 stycznia 1928 r.

§ 17. Unieważnienie poprzednich zarządzeń.

Z ogłoszeniem powyższego okólnika tracą moc poprzednie moje zarządzenia, pisma okólne i okólniki, a mianowicie zarządzenie z dnia 7.VII. 1926 r. L. 7863/II, okólnik Nr. 69 z d. 7.VIII.1926, L. 8205/II, pismo okólne z dnia 8.X.1926 roku L. 11271/II z załącznikiem, okólnik Nr. 115 z dnia 16 XII.1926 r. L. 15113/II, pismo okólne z dnia 19.I.1927 r. L. 217/II z załącznikiem i zarządzenie z dn. 28.I.1927 r. L. 1156/II.

5 załączników.

Wojewoda Lubelski

(—) *A. Remiszewski.*

Lublin, dn. 10 maja 1927 r.

Zał. do L. 4539/II. Załącznik 1.

WYKAZ

przepisów administracyjnych, za których przekroczenie będą stosowane doraźne mandaty karne **w miastach i osadach.**

1. Grzywna 50 gr.

1) Za zaśmiecanie i zanieczyszczanie klatek schodowych i sieni oraz wystawianie w nich kublów i innych naczyń z nieczystościami.

2) Za zanieczyszczanie ogólnych zlewów w klatkach schodowych i sieniach.

3) Za czepianie się samochodów, dorożek i innych pojazdów znajdujących się w biegu.

2. Grzywna 1 zł.

1) Za zaśmiecanie chodników, jezdni, ogrodów, skwerów i placów przez rozrzucanie szklaskorup, papierów, odpadków owoców i jarzyn i t. p.

2) Za wylewanie i wyrzucanie odpadków, papierów i t. p. z okien, drzwi, balkonów i t. p.

3) Za trzepanie garderoby, mebli, dywanów i t. p. w oknach, na balkonach i t. p.

4) Za niezamiatanie i niepolewanie ulic i nieuprzątanie podwórz we właściwym czasie, oraz nieposypanie chodników piaskiem lub popiołem w czasie ślizgawicy.

5) Za nieoświetlanie klatek schodowych i ustępów.

6) Za niezamykanie bram w czasie przepisowym.

7) Za wskakiwanie i zeskakiwanie z autobusów w czasie biegu.

8) Za niestosowanie się rowerzystów do przepisów o ruchu ulicznym (jazda środkiem ulicy lub chodnikiem, nietrzymanie kierownicy, brak dzwonka, numeru, karty rowerowej, brak światła w porze nocnej i t. p.).

9) Za pozostawienie na ulicy koni bez dozoru.

10) Za postój wozów w celu sprzedaży z nich produktów gospodarstwa wiejskiego poza miejscem i godzinami na to przeznaczonemi.

11) Za tamowanie ruchu przez zatrzymywanie się na środku chodnika lub na jezdni, oraz chodzenie grupami więcej niż po 3 lub 2 osoby obok siebie.

12) Za jazdę lewą stroną ulicy.

13) Za nieposiadanie tabliczek imiennych przy wozach poza miejscem zamieszkania.

14) Za brak świateł przy samochodach, dorożkach i wozach w porze nocnej.

3. Grzywna 2 zł.

1) Za zatrzymywanie się (postój) dorożek samochodowych i konnych poza miejscem wyznaczonem dla postoju.

2) Za brak hamulca przy wozach ciężarowych.

2) Za zanieczyszczanie wydalinami i wydzielinami ulic, placów, ogrodów publicznych i podwórzy.

4) Za znajdowanie się w miejscu publicznem w stanie niewątpliwie nietrzeźwym (do ukarania po wytrzeźwieniu).

4. Grzywna 3 zł.

1. Za nieposiadanie przez kierowców samochodów i dorożek konnych uprawnienia jazdy.

2. Za brak cenników w sklepach, na straganach i t. p. oraz nieuwidocznianie cen na przedmiotach powszedniego użytku.

3) Za niezameldowanie o zmianie adresu przez rezerwistów i należących do pospolitego ruszenia.

4) Za nadmiernie szybką jazdę zwłaszcza na zawrotach, skrzyżowaniach ulic, mostach i t. p.

Zał. do L. 4539/II. Załącznik 2.

WYKAZ

przepisów administracyjnych za których przekroczenie będą stosowane doraźne mandaty karne na **terenach gmin wiejskich.**

1. Grzywna 1 zł.

1) Za zanieczyszczanie drogi publicznej przez wyrzucanie śmieci, zielska, nawozu i t. p. i wylewanie nieczystości.

2) Za rzucanie na drogę przedmiotów i materjałów, kaleczących nogi ludziom i zwierzętom, lub mogących rwać obręcze gumowe pojazdów, jako to: gruzu, gwoździ, drutu, ułamków metali, szkła i t. p.

3) Za jazdę lewą stroną drogi.

4) Za jazdę nieokiełzanemi końmi.

5) Za spanie woźnicy podczas jazdy na wozie, lub pozostawienie koni bez dozoru na drodze.

6) Za brak tablicy imiennej przy wozie poza obrębem miejsca zamieszkania.

7) Za brak świateł przy wszelkich pojazdach w porze nocnej.

8) Za jazdę na rowerze bez karty rowerowej, oraz bez hamulca i dzwonka, a w porze nocnej bez latarki.

9) Za pozostawienie małych dzieci na jezdni bez opieki.

10) Za wypuszczanie na drogi samopas zwierząt domowych i drobiu.

11) Za brak przykrycia na otworze studziennym.

12) Za brak przy studni umocowanego wiadra.

2. Grzywna 2 zł.

1) Za znajdowanie się w miejscu publicznem w stanie niewątpliwie nietrzeźwym, (do ukarania po wytrzeźwieniu).

3. Grzywna 3 zł.

1) Za niezameldowanie o zmianie adresu przez rezerwistów i należących do pospolitego ruszenia.

2) Za stawienie się na Komisję Poborową nie w tym terminie, na który poborowy został wezwany.

Województwo Lubelskie
Starostwo w . . . . .

zał. do L. 4539/II.
załącznik 3.

WYKAZ

kar nałożonych w drodze doraźnych mandatów karnych
w czasie od dn. . . . do dn. . . . 192 r.

Ogólna ilość wydanych mandatów karnych	Ilość mandatów			Ogólna suma wymierzonych grzywien	Ilość nieprzyjętych mandatów	Uwagi
	za przekroczenia sanitarne	za przekroczenia drogowe	za inne przekroczenia			
1	2	3	4	5	6	7

Zał. do L. 4539/II. Załącznik 4.

Starostwo . . . . .
L. . . . .

Doraźny mandat karny.

Na podstawie § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 maja 1926 roku (Dz. Ust. Nr. 52, poz. 608) o doraźnych mandatach karnych w postępowaniu karno-administracyjnem.

Za . . . .
(wymienić przekroczenie)

nałożono i pobrano karę pieniężną . . . zł.
słownie . . . . zł.
(od . . . . (imię) . . . (nazwisko)
wymienić tylko na życzenie ukaranego

Dnia . . . . 192 r.

za Starostę
(podpis organu nakładającego karę)

(pieczęć)

(Str. odwrotna załącznika 4).

WYCIĄG

z rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 maja 1926 r. (Dz. Ust. Nr. 52 poz. 308) w sprawie pewnych zmian w postępowaniu karno-administracyjnem.

§ 1.

Władze administracyjne I instancji mogą za zgodą właściwego Wojewody upoważnić podległych im funkcjonarjuszów, ażeby w razie przekroczenia określonych przez te władze przepisów administracyjnych przez osoby schwytane na gorącym uczynku, lub też jeżeli niema wątpliwości co do osoby przestępcy nakładali w imieniu tychże władz w drodze doraźnego mandatu karnego kary pieniężne do wysokości określonej z góry przez władzę upoważniającą a nieprzekraczającej kwoty 10 zł. i bezpośrednio je pobierali.

§ 2.

Upoważnieni na podstawie § 1 funkcjonarjusze winni są na żądanie osoby interesowanej wykazać się pismem władzy upoważniającej, stwierdzające ich upoważnienie oraz tegoż granice.

§ 3.

Doraźne nakładanie kar nie może mieć miejsca, jeżeli zainteresowany oświadcza, że nałożonej kary bezzwłocznie nie uiści.

§ 4.

Karę pieniężną wymierzoną w myśl § 1 i uiszczoną uważa się za nałożoną prawomocnie.

Zał. do L. 4539/II. Zał. № 5. (Strona 1).

Starostwo w . . . . .
L. . . . .

UPOWAŻNIENIE

Na podstawie § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 maja 1926 r. Dz. Ust. R. P. № 52, poz. 308 upoważniam za zgodą P. Wojewody w . . . .
. . . .
. . . .
do nakładania w moim imieniu i bezzwłocznego pobierania pod warunkami określonemi w powołanym na wstępie przepisie w drodze doraźnych mandatów karnych kar pieniężnych do wysokości . . . . zł. słownie . . . . zł.

za przekroczenie podanych na odwrocie przepisów administracyjnych.

. . . . dnia . . . . 19 . r.

(pieczęć) Starosta

(Strona 2 załącznika № 5).

Wykaz

przepisów administracyjnych, za których przekroczenie wymieniony na odwrotnej stronie (funkcjonarjusz P. P. lub urzędnik Starostwa) jest upoważniony do wymierzania kar w drodze doraźnych mandatów.

(Pod tym nagłówkiem następuje spis przekroczeń z podaniem granic maksymalnych grzywien).

u dołu:

(Pieczęć) Starosta:
(podpis).

166.

Okólnik № 72
Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów Województwa Lubelskiego *w sprawie domów mieszkalnych dla służby folwarcznej.*

L. 1941/IV.

Z zażaleń napływających do Urzędu Wojewódzkiego i do Inspektoratu Pracy wynika, że mieszkania służby folwarcznej pomimo wydanych w swoim czasie zarządzeń, nie są doprowadzone do należytego stanu, a w poszczególnych wypadkach nie odpowiadają elementarnym warunkom sanitarno-budowlanym. Ciasnota pomieszczeń, przeciekające dachy, brak podłóg, okna małe i nie otwieralne, bez lufcików, brak ustępu, gnojowiska tuż przy domu i t. d. są zjawiskiem jeszcze powszechnym w zabudowaniach mieszkalnych służby folwarcznej.

Taki stan oczywiście wywierać musi zgubny wpływ na zdrowie mieszkańców, na prawidłowy fizyczny rozwój dzieci, wreszcie jest podatnem podłożem do szerzenia się chorób zakaźnych. Pozostawienie licznych rzesz służby folwarcznej w dotychczasowych warunkach mieszkaniowych nie może być nadal tolerowane.

Wobec tego, powołując się na treść rozporządzenia Nadzwyczajnego Komisarza do zwalczania epidemji na obszarze województwa lubelskiego z dnia 21 maja 1927 r. w przedmiocie domów mieszkalnych dla stałych robotników rolnych i służby folwarcznej (Dziennik Urzędowy Woj. Lub. № 8 z r. 1924) proszę, aby lekarze powiatowi niezwłocznie przystąpili do uregulowania tej sprawy.

Niektóre braki sanitarne muszą być usunięte niezwłocznie. Do takich zarządzeń zaliczyć trzeba naprz. uporządkowanie terenu folwarcznego, pobudowanie ustępów, naprawienie dachów i usunięcie gnojowisk z przed domów. Inne wymagania powołanego rozporządzenia powinny być uwzględnione stosownie do warunków miejscowych w poszczególnych folwarkach w terminach odpowiednio ustalonych, tak jednak, aby przed nastaniem jesieni wszystkie folwarki były zlustrowane i kardynalne braki sanitarno-budowlane usunięte. Jedynie dla większych inwestycyj można udzielić dalszych terminów. Zwrócić też trzeba uwagę na stan studzien i zdatność wody do picia.

Korzystać przytem należy w razie potrzeby w całej rozciągłości z sankcji karnych, przewidzianych w wymienionem rozporządzeniu.

Lustracje folwarków powinni wykonać w granicach możności lekarze powiatowi osobiście, poza tem za pośrednictwem dozorców sanitarnych, oraz funkcjonarjuszów policji, którym lekarz powiatowy powinien dać szczegółowe wskazówki, na czem ma polegać lutracja, a po otrzymaniu sprawozdań każdorazowo, nie czekając na ukończenie całej akcji wydawać odpowiednie zarządzenia.

O wynikach lustracji, wydanych zarządzeniach i ewent. zastosowanych sankcjach karnych, lekarze powiatowi powinni zamieszczać relacje w sprawozdaniach kwartalnych.

Załączone obwieszczenia należy rozlepić w dworach i folwarkach.

Wojewoda Lubelski
(—) *A. Remiszewski.*

Lublin, dnia 12 maja 1927 r.

Zał. do L. 1941/IV.

Rozporządzenie Nadzwyczajnego Komisarza do zwalczania epidemji na obszarze Województwa Lubelskiego *w sprawie domów mieszkalnych dla stałych robotników rolnych i służby folwarcznej.*

Na zasadzie art. 2, 3 p. C. Ustawy z dnia 14/VII.1920 roku o utworzeniu Urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do Walki z Epidemjami (Dz. U. Nr. 61 poz. 388), tudzież na zasadzie Ustawy z dnia 18 lipca 1924 roku w sprawie zmiany niektórych przepisów budowlanych na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. Ustaw Nr. 73 poz. 715), oraz upoważnienia Ministra Spraw Wewnętrznych Nr. Z. O. 20757/27 z dnia 30-go kwietnia 1927 r. zarządzam co następuje:

I. Co do domów nowowznoszonych.

a) nowowznoszone domy na mieszkania dla stałych robotników rolnych i służby folwarcznej, powinny być budowane na miejscach suchych o ile możności wzniesionych na gruncie przypuszczalnym;

b) mieszkania powinny się składać conajmniej z dwóch pomieszczeń (izb i kuchni), oraz sieni. Powierzchnia izby powinna wynosić najmniej 15 mtr. kwadratowych;

c) dom powinien być tak wzniesiony, aby do okien w izbach był dostęp światła słonecznego;

d) we wszystkich pomieszczeniach powinny być szczelne podłogi drewniane i pułapy. Pod-

łogi gliniane lub z ubitej ziemi są niedopuszczalne;

e) wszystkie okna powinny być stale otwieralne, w każdem pomieszczeniu w jednem oknie powinien być lufcik.

Na zimę muszą być okna podwójne. W oknie posiadającem lufcik, musi być lufcik w oknie podwójnem.

f) naokoło domów powinien być urządzony spadek dla wody deszczowej, aby uniemożliwić tworzenie się kałuż. Koło domów zaleca się urządzanie ogródków;

g) przy budynkach mieszkalnych, w odległości od domu mieszkalnego i studni przynajmniej 10 mtr. powinny być zbudowane ustępy. Liczba sedesów powinna odpowiadać zaludnieniu (przynajmniej 1 sedes na 15 mieszkańców). Jako zbiorniki ekskrementów mogą służyć podstawiane na twardem nie przepuszczalnem podłożu szczelne taczki lub beczki, albo szczelne doły. W takiej samej odległości od budynków mieszkalnych powinien być urządzony śmietnik, przeznaczony wyłącznie na śmiecie i suche odpadki. Obory i chlewy mogą być wznoszone w odległości przynajmniej 10 metrów od domu mieszkalnego i od studni.

Zorganizowanie regularnego opróżniania dołu ustępowego należy do obowiązków właściciela domu.

Pozatem nowowznoszone domy muszą odpowiadać wymaganiom obowiązujących przepisów budowlano—policyjnych dla wsi.

II. Co do domów istniejących.

a) właściciel domu obowiązany jest dokonywać remontu i dbać o to, aby dachy, ściany, drzwi, okna, podłogi i t. d. były w porządku.

b) właściciel domu obowiązany jest doprowadzić do porządku zgodnie z wymaganiami obowiązujących przepisów podwórka, ustępy, gnojówki, śmietniki i t. d.

c) właściel domu obowiązany jest doprowadzić mieszkania do takiego stanu, aby odpowiadały one wymaganiom postawionym w punktach d), f) i g) domom nowowznoszonym.

Ze względu na wyjątkowe warunki, w których kraj nasz się znajduje, zezwalam rozłożyć zaprowadzenie w pomieszczeniach mieszkalnych szczelnych podłóg na lat dwa pod tym jednak warunkiem, że co roku będzie wykonana przynajmniej połowa całej tej roboty.

III. Co do utrzymywania w czystości domów, zajmowanych przez robotników rolnych i służbę folwarczną.

a) mieszkańcy domów dla robotników i służby folwarcznej obowiązani są utrzymywać w całości, należytym porządku i czystości mieszkanie, podwórko, ustępy, oraz obejście,

b) zabrania się trzymać w mieszkach inwentarz żywy i drób,

c) zabrania się wyrzucać śmiecie i wylewać nieczystości koło domu. Śmiecie i suche odpadki powinny być wyrzucane do śmietnika, a pomyje i płynne nieczystości wylewane do ustępu.

Uporczywe niestosowanie się mieszkańców domów folwarcznych do powyższego rozporządzenia może dać podstawę pracodawcy do wystąpienia na drodze sądowej o usunięcie z zajmowanego mieszkania na zasadzie p. C. części 2 art. 11 Ustawy z dnia 11 kwietnia 1924 roku o ochronie lokatorów (Dz. Ust. № 39 poz. 406 z 1924 roku) i zwrócenie się do Komisji Rozjemczej o rozwiązanie umowy o pracy przed terminem.

Wykroczenia przeciwko powyższym przepisom i zarządzeniom wydanym na ich podstawie podlegają karze przewidzianej w art. 8 Ustawy z dnia 14/VII.1920 r. (Dz. Ust. № 61 poz. 388) oraz § § 19 i 22 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 roku (Dz. Ust. № 9 poz. 89), a mianowicie karze aresztu do 3-ch miesięcy i grzywny do 100 zł. względnie jednej z tych kar.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Nadzwyczajny Komisarz do
zwalczania epidemji na terenie Województwa
Lubelskiego
Wojewoda Lubelski
(—) *A. Remiszewski.*

Lublin, dn. 12 maja 1927 r.

167.

Okólnik № 74.

Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów Województwa Lubelskiego *w sprawie pożarów wybuchłych na terenie Województwa Lubelskiego.*

L. 2675/Pr.

W ostatnich tygodniach pastwą pożarów powstałych przeważnie wskutek nieostrożnego obchodzenia się z ogniem oraz nieprzestrzegania zasadniczych przepisów o ochronie od ognia padło wiele gospodarstw w pow. Biłgorajskim, Chełmskim, Hrubieszowskim, Janowskim, Krasnostawskim i Lubelskim, powodując straty materjalne idące w setki tysięcy zł. a nawet w jednym wypadku śmierć pogorzelca.

Wypadki te zmuszają mnie do zwrócenia na nie uwagi Panów Starostów i polecenie Im wydania jaknajostrzejszych zarządzeń, mających na celu zapobieganie pożarom oraz odpowiednie zorganizowanie akcji ratunkowej, obejmującej stłumienie pożaru oraz opiekę nad pogorzelcami.

W tym celu polecam Panom akcją tą do której przykładam nadzwyczaj wielką wagę zająć się osobiście i na najbliższej ewentualnie specjalnie zwołanej

a) odprawie Komendantów Post. Pol. Państw.

b) sesji wójtów i sekretarzy, na którą zaprosić należy Naczelników Straży Ogniowych, oraz Inspektora Ubezpieczeń odpowiednio i wyczerpująco pouczyć o treści przepisów o ochronie od ognia i nakazać bezwarunkowe przestrzeganie ich, szczególnie aby:

1) szpary w piecach i kominach były należycie wyreperowane,

2) kominy były oczyszczane z sadzy przynajmniej raz w miesiącu,

3) kominy i piece winny być smarowane gliną, zmieszaną z wapnem,

4) składy drzewa i przedmiotów łatwopalnych znajdowały się zdala od zabudowań,

5) na strychach domów mieszkalnych nie gromadzić słomy, wiórów i nie tworzyć składów materjałów łatwopalnych,

6) nie urządzać ogni sztucznych ani rakiet wśród zabudowań,

7) nie zostawiać świateł ani ognia na noc bez dozoru. Gorącego popiołu nie wyrzucać koło zabudowań, na miejsca odkryte, niezabezpieczone od ognia, zanim ostygnie w blaszanym kuble,

8) nie wchodzić do stodół, stajen i innych zabudowań gospodarskich ze świecami, lampkami i t. p. Należy używać tylko oszklonych latarni,

9) nie palić papierosów, fajek w budynkach gospodarskich gdzie nagromadzono słomę, siano, wióry i t. p.,

10) nie zostawiać małych dzieci w domu bez opieki przy niepogaszonych ogniach w piecach. Nie pozwolić dzieciom na zabawianie się zapałkami,

11) w podwórzach nie rozpalać ognia. W pobliżu lasu nie zakładać ognisk w czas wietrzny. Ogniska gasić dokładnie przed odejściem,

12) aby wodociągi i studnie tak prywatne jak i przeznaczone do ogólnego użytku były w zupełnym porządku.

W miejscowościach, w których jest mało wody i nieliczne studnie, należy przed każdą zagrodą ustawić beczkę z wodą o pojemności około 15 wiader.

Do każdej studni winien być urządzony dogodny dojazd.

Wszędzie należy dbać o urządzanie zbiorników wody, zwłaszcza w osiedlach, położonych przy płytkich rzeczkach lub z błotnistemi brzegami, należy urządzać zbiorniki wody, z których można byłoby czerpać wodę na wypadek pożaru.

13) we wsiach była ustanowiona stróża nocna, a latem w czasie żniw w dnie upalne stróża dzienna.

Wójtowie ewentualnie sołtysi w najbliższych dniach komisyjnie stwierdzą czy przepisy tę są zachowywane i wydadzą w każdym poszczególnym wypadku natychmiastowe zarządzenia, o celowości których Panowie Starostowie przy objazdach powiatu ewentualnie powiatowi Komendanci P. P. przy kontroli posterunków P. P. osobiście się przekonają.

W dalszym ciągu zwróci Pan uwagę zebranych na sesji na akcję ratowniczą a w szczególności:

1) W razie wybuchu pożaru kierownictwo akcji przeciwpożarowej obowiązany jest objąć Naczelnik Straży Ogniowej a w braku tejże wójt lub sołtys, któremu wszyscy biorący udział w akcji ratowniczej obowiązani są podporządkować się.

2) Należy zapewnić konie, do wożenia wody i narzędzi pożarniczych wyznaczając w tym celu kolejno mieszkańców, którzy na pierwsze żądanie mają konie te dostarczyć przerywając natychmiast pracę. Ewidencję odpowiednią powinien prowadzić wójt ew. sołtys.

Podczas akcji przeciwpożarowej obowiązani są wszyscy mieszkańcy konie potrzebne na żądanie wójta lub sołtysa dostarczyć.

Za konie które ew. padną przy akcji przeciw pożarowej (użyte do wożenia wody, przewiezienia sikawki i t. p.) P. D. U. W. wypłaca wartość tychże właścicielowi.

3) Wójt ew. sołtys ma baczyć, by pożar zupełnie ugaszono nie pozostawiając na pogorzelisku ognia.

Wydane przez PP. Starostów zarządzenia mają być omówione przez wójtów na sesjach sołtysów oraz podane do publicznej wiadomości na zwoływanych w tym celu zebraniach gminnych, przyczem należy zwrócić uwagę, iż winni nie udzielenia pomocy przy gaszeniu pożaru oraz nie dostarczenia koni potrzebnych do tej akcji będą pociągnięci do odpowiedzialności karnej w myśl art. 236 k. k. (2 tygodnie aresztu).

Wszystkich nie stosujących się do przepisów o ochronie od ognia należy donieść do Sądu celem ukarania a wójtów, sołtysów oraz funkcjonarjuszów Pol. Państw. winnych najmniejszego zaniedbania, polecam pociągnąć bezwzględnie do najsurowszej odpowiedzialności.

Celem przyjścia pogorzelcom z natychmiastową pomocą nakładam przy mniejszych pożarach na wójtów i sołtysów, przy większych zaś na PP. Starostów obowiązek zorganizowania Komitetu Pomocy któryby zajął się rozmieszczeniem pozostałych bez dachu pogorzelców, oraz zaspokojeniem ich pierwszych potrzeb.

Wojewoda Lubelski

(—) *A. Remiszewski.*

Lublin, dn. 13 maja 1927 r.

168.

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów, P.P. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Województwa Lubelskiego, oraz Panów Prezydentów m. Lublina i Siedlec *w sprawie biernego i czynnego prawa wyborczego oficerów i podoficerów do Rad Miejskich.*

L. 4140/III.

Anulując zarządzenie moje z dn. 23.VI.1926 r. L. 5816.III (okólnik Nr. 58) wydane w sprawie czynnego i biernego prawa wyborczego oficerów do Rad Miejskich komunikuję na podstawie reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 13.V b. r. L. S. S. 2796/27 wydanego w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych, że **oficerowie i podoficerowie zawodowi** mogą być zamieszczeni na listach wyborców do Rad Miejskich, a zatem uprawnienia wypływające z postanowień art. 2 i 4 dekretu o wyborach do Rad Miejskich z dn. 13.XII.1918 r. (Dz. Pr. Nr. 20/ex 1918 r. poz. 58) dotyczą również **oficerów i podoficerów zawodowych.**

Wojewoda Lubelski

(—) *A. Remiszewski.*

Lublin, dn. 14 maja 1927 r.

169.

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów Województwa Lubelskiego, *w sprawie otwarcia kursu dozorców meljoracyjnych.*

L. 5303/II.

W związku z reskryptem Min. Roln. z 17.IV 1927 r. L. 311 R. V. w powyższej sprawie udzielam do wiadomości ogłoszenie Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie o otwarciu nowego kursu dwuletniego dla dozorców meljoracyjnych, celem wydania zarządzeń, ażeby ogłoszenie to zostało **jaknajszerzej rozpowszechnione.**

Równocześnie nawiązując do kilkakrotnych moich pouczeń o doniosłości i celowości akcji meljoracyjnej dla podniesienia gospodarstwa rolnego podkreślam z naciskiem, że należyte wykonanie robót meljoracyjnych, od czego w wysokim stopniu zależy ich skutek, możliwe jest tylko wtedy, gdy bezpośredni nadzór w czasie ich wykonania spoczywa w rękach należycie wyszkolonego personelu pomocniczego.

Kursa dla dozorców meljoracyjnych, prowadzone przez tymczasowy Wydział Samorządowy we Lwowie, jako na długoletniem doświadczeniu oparte, dają pod tym względem znakomite wyniki.

Wobec tego zalecam Panom Starostom, ażeby osobiście sprawą pokierowali tak, by przed upływem terminu 20.V.1927 r. kandydaci na dozorców meljoracyjnych subwencjonowani ewentualnie przez miejscowy Wydział pow. wnieśli podanie o przyjęcie na te kursa.

O wykonaniu niniejszego zarządzenia z podaniem nazwisk kandydatów, oraz sprawozdaniem o stopniu, w jakim właściwy Wydział powiatowy zainteresował się tą akcją dokształcania, oraz o ile przyszedł odnośnym kandydatom z pomocą materjalną, proszę zawiadomić mnie w terminie do dnia 1.XI 1927 r.

Wojewoda Lubelski
(—) *A. Remiszewski.*

Lublin, dn. 11 maja 1927 r.

Zał. do L. 5303/II. Odpis.

LW: 17734.III We Lwowie, dn. 20 kwietnia 1927

Ogłoszenie.

Tymczasowy Wydział Samorządowy postanowił otworzyć z dniem 1 grudnia 1927 r. przy krajowem biurze meljoracyjnem we Lwowie dwuletni kurs praktyczny dozorców meljoracyjnych.

Na kurs ten będą przyjmowani kandydaci, którzy byli już zajęci przy drenowaniu lub przy innych robotach meljoracyjnych jako zwykli robotnicy i okazali przytem pilność i chęć do pracy.

Kandydaci na ten kurs mają złożyć egzamin z języka polskiego i rachunków, a od wyniku tego egzaminu jakoteż świadectwa odbytej praktyki zależeć będzie ostateczne przyjęcie na kurs.

Nauka teoretyczna odbywać się będzie przez dwa lata przez cztery zimowe miesiące t. j. od 1 grudnia do końca marca w r. 1927/28 i 1928/29.

Nauka praktyczna odbywać się będzie przez 8 miesięcy letnich r. 1928 i 1929 przy prywatnych i publicznych robotach meljoracyjnych pod kierownictwem inżynierów krajowego biura meljoracyjnego.

Przyjęci kandydaci pobierać będą w ciągu 4 miesięcy nauki teoretycznej stypendjum w kwocie 50 zł. miesięcznie, przy robotach zaś w polu pobierać będą wynagrodzenie od właścicieli gruntów, u których będą zatrudnieni względnie z funduszów publicznych przedsiębiorstw meljoracyjnych, prowadzonych przez Wydział Samorządowy.

Starający się o przyjęcie na kurs winni najdalej do 20 maja 1927 r. wnieść do Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie podania własnoręcznie napisane z dołączeniem dowodów:

1) że są obywatelami Państwa Polskiego i służyli w wojsku polskiem,

2) że ukończyli z dobrym postępem przynajmniej szkołę ludową (powszechną),

3) że władają w mowie i w piśmie językiem polskiem,

4) że ukończyli przynajmniej 20-ty, a nie przekroczyli 35-go roku życia,

5) że są zdrowi i silnej budowy ciała (świadectwo lekarskie),

6) że zachowanie się ich było moralne i nienaganne.

Nadto kandydaci ubiegający się o przyjęcie na kurs powinni podać czy są żonatymi lub bezżennymi, oraz przedłożyć deklarację, mocą której zobowiążą się po ukończeniu kursu poświęcić się przez lat dziesięć służbie państwowej lub samodowej w charakterze dozorców meljoracyjnych.

Wysłużeni podoficerowie technicznych oddziałów wojskowych, którzy wykażą się dobrą listą kwalifikacyjną i inwalidzi wojsk polskich o małym procencie niezdolności do pracy fizycznej, oraz w ogólności kandydaci, którzy odbyli służbę wojskową będą mieli pierwszeństwo przed innymi.

Z Rady Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie.

170.

Okólnik № 67

Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów Województwa Lubelskiego, oraz Panów Prezydentów miast Lublina i Siedlec *w sprawie wypieku chleba z mąki 60-65%.*

L. 5190/II.

Przejawiająca się od pewnego czasu zwyżka cen żyta powoduje podrożenie cen mąki i chleba, co w następstwie może oddziałać niekorzystnie na kształtowanie się ogólnych warunków życia gospodarczego kraju.

W państwach zachodnich oddawna stosowane jest możliwie racjonalne wykorzystanie własności ziarna zbóż chlebowych i wypiek chleba dokonuje się tam z mąki wysoko procentowej, t. j. z wymiału nie niższego jak 65—70 proc.

Dla zniżenia cen chleba w Warszawie, w związku z wysoką ceną żyta, przyjmuje się obecnie za podstawę do wypośrodkowania cen chleba żytniego mąkę o gatunku 60 proc., a nie 50 proc.,

jak to było uprzednio stosowane. Dało to dodatnie wyniki przy oddziaływaniu na kształtowanie się cen chleba w Warszawie.

Z uwagi na wielokrotnie podkreślaną już przez Rząd konieczność jaknajbardziej racjonalnego wykorzystania zapasów zboża krajowego, proszę Pana Starostę (Pana Prezydenta) 1) o wpłynięcie na piekarnie, aby wypiekały chleb żytni **wyłącznie** z mąki nie niższej od 65 proc., o ile dotychczas jest stosowany wypiek z mąki o niższej stopie przemiałowej, 2) o zalecenie władzom regulującym ceny chleba, aby w miastach znajdujących się na terenie powiatu powierzonego Panu Staroście (w mieście powierzonem Panu Prezydentowi), — cena chleba żytniego była kalkulowana, z ceny mąki, będącej wymiałem nie niżej 65 proc.

Zarazem zaznaczam, że wyrażona w okólniku moim Nr. 493 z dn. 14.IX.1923 r. L. 9643/II zasada, „że cena 1 kg. chleba w sprzedaży detalicznej w żadnym wypadku nie może przekraczać ceny 1 kg. mąki loco młyn“ — obecnie z uwagi na bardzo wysoką cenę zboża i wynikającą stąd wartość wypieku — musi ulec zmodyfikowaniu w tym kierunku, iż cena chleba winna być znacznie niższą od ceny 1 kg. mąki.

Podkreślając doniosły wpływ obniżenia ceny chleba na kształtowanie się ogólnej skali drożyzny, proszę Pana Starostę (Pana Prezydenta) o natychmiastowe podjęcie akcji w powyższych kierunkach i zawiadomienie mnie o osiągniętych wynikach najdalej do końca b. m.

Wojewoda Lubelski

(—) *A. Remiszewski.*

Lublin, dn. 10 maja 1927 r.

171.

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów Województwa Lubelskiego *w sprawie wykonywania ścisłej niwelacji.*

L. 6980/IX.

Ministerstwo Robót Publicznych reskryptem z dnia 15 kwietnia b. r. za L. XIV—323 zakomunikowało, że w bieżącym roku wykonywane będą na terenie Województwa pomiary ścisłej niwelacji.

Zawiadamiając o powyższem celem jak najszerszego uświadomienia ludności, jednocześnie proszę Panów Starostów o zwrócenie uwagi organów Policji Państwowej i urzędów gminnych aby ułatwić wykonywanie powyższej urzędowej czynności delegowanym do tych prac urzędnikom Ministerstwa, którzy zaopatrzeni będą w urzędowe zaświadczenia osobiste.

Za Wojewodę Lubelskiego

Dyrektor-Inżynier

(—) *K. Jankowski.*

Lublin, dn. 30 kwietnia 1927 r.

172.

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów Województwa Lubelskiego i Magistratów m. Lublina i m. Siedlec *w sprawie wypełniania rybryk „Karty meldunkowej“.*

L. 4353/II.

Przewidziana w instrukcji dla urzędów gminnych względnie meldunkowych o prowadzeniu meldunków rezerwistów i zaliczonych do pospolitego ruszenia karta meldunkowa (wzór Nr. 2) nie zawiera rubryki wskazującej imiona rodziców meldującego się. Opuszczona ona została celowo, aby wzór karty o ile możności uprościć i uczynić go bardziej przejrzystym oraz łatwiejszym do wypełnienia. Dane zresztą, dotyczące imion rodziców meldującego zmianę zamieszkania, pobytu względnie adresu nie są konieczne, o ile wszystkie rubryki w karcie, a w szczególności rubryka N-ru Głównej Księgi Ewidencyjnej są ściśle wypełniane.

Ponieważ dane zawarte w karcie przy niewypełnieniu rubryki „Nr. Głównej Księgi Ewidenc.“ są do stwierdzenia identyczności niewystarczające, przeto w wypadkach niemożności wyszczególnienia N-ru Gł. Ks. Ewidenc. należy wymieniać imiona rodziców meldującego się umieszczając je w rubryce „Imię i nazwisko“, jak to przewidziane jest w księdze meldunkowej (wzór Nr. 2).

Do powyższych wskazówek Urzędy Gminne i meldunkowe winny się ściśle zastosować.

Za Wojewodę Lubelskiego

Naczelnik Wydziału

(—) w/z *A. Rączka.*

Lublin, dn. 4 maja 1927 r.

173.

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów Województwa Lubelskiego oraz Panów Prezydentów miast Lublina i Siedlec *w sprawie ustalenia przynależności gminnej Trzosów Stefana i Czesławy.*

L. 2824/III.

Wojewoda Kielecki, odezwą z dn. 25 marca r.b. L. P.O. 474/1/III, zawiadomił mnie, że w roku 1922 zamieszkiwała we wsi Parszów, gm. Wielka-Wieś, pow. Iłżeckiego Józefa Gucko z Oziomków I-voto Trzos, która pozostawiwszy w ochronce w Wąchocku dwoje dzieci Stefana i Czesławę, wyjechała w niewiadomym kierunku.

Podając powyższe do wiadomości proszę o wydanie odpowiednich zarządzeń zmierzających do poszukiwania Józefy z Oziomków I-voto Tzzos, II-voto Gucko, a w razie odnalezienia o wezwanie jej do udzielenia następujących informacyj: w której parafji i kiedy wyszła po raz wtóry zamąż, gdzie obecnie drugi jej mąż Gucko znajduje się i do której gminy przynależy, oraz w której parafji i kiedy został spisany akt urodzenia jej córki Czesławy.

O wyniku wydanych zarządzeń na skutek niniejszego należy mnie powiadomić w terminie jaknajkrótszym.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
(—) *Szaynowski.*

Lublin, dn. 10 maja 1927 r.

174.

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów Województwa Lubelskiego oraz Panów Prezydentów miast Lublina i Siedlec *w sprawie poszukiwania um. chorej Kudzielówny Marji.*

L. 2228/III.

Urząd Wojewódzki w Białymstoku zawiadomił mnie odezwą z dnia 12 marca r. b. L.S.M. 1102/I, że w kwietniu ub. r. zbiegła w niewiadomym kierunku córka Jana Kudziela mieszkańca wsi Szczeczynowo, gm. Wiercieliszki, pow. Grodzieńskiego Marja Kudzielówna — lat 18, wzrostu średniego, jasna blondynka, twarzy ściągłej, oczy niebieskie, nos i usta proporcjonalne, posiadająca na twarzy piegi, władająca w mowie językiem białoruskim.

Podając powyższe do wiadomości proszę o wydanie odpowiednich zarządzeń, zmierzających do poszukiwań wyżej nazwanej i w razie pozytywnym do dostarczenia jej do Urzędu gminy w Wiercieliszkach pow. Grodzieńskiego celem przekazania rodzicom.

O wyniku wydanych zarządzeń na skutek niniejszego proszę mnie powiadomić w terminie możliwie najkrótszym.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
(—) *Szaynowski.*

Lublin, dn. 23 kwietnia 1927 r.

175.

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Województwa Lubelskiego *w sprawie zawiadomienia o wyjściu z druku książek p. t.: „Rok 1926 w życiu gospodarczem Polski" i kalendarza Pogotowia Ratunkowego.*

L. 4952/I.

Zawiadamiam Panów Przewodniczących, że nakładem Ministerstwa Skarbu została wydana praca p. t. „Rok 1926 w życiu gospodarczem Polski", opracowana przez Stefana Starzyńskiego.

Autor tej pracy analizuje poszczególne dziedziny naszego życia gospodarczego, przedstawiając ich rozwój do 1925 r. i wyraźny zwrot ku lepszemu w ciągu 1926 roku. W cenne kryterja poparte danemi statystycznemi ujęte są tak ważne działy gospodarcze, jak budżet i finanse państwowe, przedstawiona sytuacja walutowa i obrót pieniężny, wytwórczość rolna i przemysłowa, rozwiązanie problematu cen, zestawiony bilans handlu zewnętrznego oraz podany rozwój komunikacji.

Mając na względzie duże znaczenie wspomnianej pracy oraz trafność uwag i poglądów jakiemi autor zaopatruje poszczególne działy gospodarki państwowej, uważam za stosowne polecić tę pracę Panom Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych dla służbowego wykorzystania.

Cena jednego egzemplarza wynosi 3 złote.

Ponadto zawiadamiam Panów Przewodniczących, że nakładem Pogotowia Ratunkowego w Lublinie został wydany kalendarz, zawierający liczne informacje dotyczące Województwa Lubelskiego i innych Województw, dane statystyczne z różnych dziedzin życia państwowego, gospodarczego i społecznego, obszerny dział adresowy, dział zdrowotności i ratownictwa nie pomijając również ważniejszych informacyj u obcych Państw i t. p.

Obfita treść kalendarza, oraz cel na jaki został przeznaczony dochód ze sprzedaży, mianowicie utrzymanie nadzwyczaj użytecznej i niezbędnej instytucji Pogotowia Ratunkowego w Lublinie pozwala zalecić nabywanie tego podręcznika przez Wydziały Powiatowe, Urzędy Gminne i Posterunki Policji Państwowej.

Cena 1 egz. 3 zł., za zaliczeniem pocztowem 4 zł. 20 gr. Przy zbiorowem zamówieniu koszt przesyłki będzie zmniejszony.

Wojewoda Lubelski
(—) *A. Remiszewski.*

Lublin, dn. 14 maja 1927 r.

176.

Ogłoszenia o zarejestrowanych stowarzyszeniach.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego zostały wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków następujące stowarzyszenia:

Postanowienie Wojewody		№ rejestru	Nazwa Stowarzyszenia	Siedziba Stowarzyszenia	
Data	Liczba			miejscowość	powiat
27.IV.1927	2668/I	830	Towarzystwo Przyjaciół Nauk	Lublin	Lubelski
7.V. „	2125/I	831	Wiejskie Kółko Myśliwskie	Dratów g. Ludwin	Lubartowski

Postanowienie Wojewody		№ rejestru	Nazwa Stowarzyszenia	Siedziba Stowarzyszenia	
Data	Liczba			miejscowość	powiat
7.V. „	2565/I	832	Gminne Kółko Łowieckie	Żółkiewka	Krasnostawski
7.V. „	2850/I	833	Wiejskie Kółko Myśliwskie	Dominów g. Mełgiew	Lubelski
7.V. „	2625/I	834	Kółko Rolnicze	Sitno gm. Biała	Radzyński
7.V. „	2898/I	835	Kółko Rolnicze	Krępiec gm. Mełgiew	Lubelski
7.V. „	3114/I	836	Kółko Rolnicze	Wilkowyja g. Wola Rębkowska	Garwoliński
7.V. „	3927/I	837	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Zwola gm. Miastków	Garwoliński
7.V. „	3948/I	838	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Mokrelipie gm. Sułów	Zamojski
7.V. „	4050/I	839	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Niemirówek A. gm. Krynice	Tomaszowski
7.V. „	3209/I	840	Koło Śpiewacze „Pieśń Ojczysta“	Zwierzyniec n/Wieprzem	Zamojski
7.V. „	2265/I	841	Stowarzyszenie Dobroczynne „Gmiłas Chesed“	Janów Podl.	Konstantynowski
7.V. „	2313/I	842	Stowarzyszenie Dobroczynne „Gmiłas Chesed“	Piszczac	Bialski
7.V. „	1708/I	843	Lubartowskie Żydowskie T-wo Dobroczynności „Achi Ezer“ (Bratnia Pomoc)	Lubartów	Lubartowski

177.

RUCH SŁUŻBOWY

do dnia 14.V.1927 r.

a) w Urzędzie Wojewódzkim.

Zwolnieni:

Konstanty Gajewski, kontraktowy urzęd. VIII. sł. st. w Okr. Dyr. Robót Publ. z dniem 30.IV 1927 r. na własną prośbę.

Przyjęci:

Inż. Bolesław Stojanowski w charakterze kontraktowego referenta z uposażeniem VII st. sł. do Okręg. Dyr. Robót Publicznych.

Eugenjusz Przeździecki dopuszczony do służby przygotowawczej w charakterze praktykanta III kategorji.

b) w Starostwach:

Zwolnieni:

Jadwiga Jenczylikówna, kontr. prac. XII gr. upos. w Starostwie w Zamościu z dniem 31.V 1927 r. na własną próśbę.

Przyjęci:

Wacław Stępiński mianowany Starostą na powiat Sokołowski w VII st. sł.

Dr. Piotr Lewitt mianowany prow. lekarzem powiatowym w VIII st. sł. w Starosrwie w Sokołowie.

Jan Załęski kontr. prac. VIII st. sł. do Starostwa w Białej Podlaskiej.

Ludomir Remiszewski w charakterze kontr. pow. lekarza weterynarji w Biłgoraju z uposażeniem VIII gr. uposaż.

Kazimierz Szczepanowicz dopuszczony do służby przygotowawczej w charakterze praktykanta III kategorji do Starostwa w Hrubieszowie.

Przeniesieni:

Jadwiga Koślaczówna, prowiz. urz. XI st. sł. ze Starostwa w Lubartowie do Starostwa w Białej Podlaskiej.

Helena Kubicka, kontr. prac. XII st. sł. ze Starostwa w Chełmie do Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy w Lublinie.

Wanda Arnoldowa, prowiz. urz. XI st. sł. z Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy w Lublinie do Starostwa w Chełmie.

B.

178.

Ostrzeżenie.

Podaje się do publicznej wiadomości, że według sprawozdań Starostw i Magistratów: w Miecu, Bochni, Wieliczce, Brzesku, Krakowie i Chrzanowie, Wojew. Krakowskiego, we Lwowie, Gródku Jagiellońskim i Mościskach — Wojew. Lwowskiego, w Łodzi, Łasku i Kaliszu—Wojew. Łódzkiego, w Obornikach — Wojew. Poznańskiego, w Kamionce Strumiłowej, Zborowie, Podhajcach i Złoczowie — Wojew. Tarnopolskiego, w Łucku — Wojew. Wołyńskiego —włóczą się po kraju i wyłudzają wsparcia następujące osoboy.

1) Paździor Władysław ur. w r. 1899, przyn. do gm. Dąbie, pow. Mielec.

2) Szywała Jan, syn Franciszka i Anny ur. 1876 r. w Woli Batorskiej, pow. Bochnia i tam przynależny z 8-letnim synem.

3) Paluch Aniela ur. 1902 r. w Strumianach, pow. Wieliczka i tam przynależna—służąca.

4) Bujak Stanisław, syn Alojzego i Salomei, ur. w Wokowicach, pow. Brzesko i tam przynależn.

5) Gaczorek Piotr, syn Jakóba i Magdaleny, ur. 1862 przynależny do gm. Polanka Haller, pow. Kraków.

6) Danık Szymon ur. w r. 1874 nieślubny syn Katarzyny z gm. Wygiełzów, pow. Chrzanów.

7) Gaczorek Franciszek, ur. 7.X.1863 roku w Polance Haller (Grabie), pow. Kraków i tam przynależny.

8) Celarek Tomasz, syn Franciszka i Salomei ur. 9.V.1895 r. w Zagórzu, pow. Chrzanów, oraz żona jego Marta z Wilichów.

9) Sojka Jan, syn Franciszka i Heleny ur. 1891 r. w Zagórzu, pow. Chrzanów.

10) Nosalski Jarosław, były pisarz gminny w Dobczycach, pow. Wieliczka.

11) Wenkler Leopold ze Lwowa.

12) Fjołek Dmytro, f. Michał ur. w r. 1885, syn Mikołaja i Marji ze Stawczan, pow, Gródek Jagielloński.

13) Rypiak Mieczysław ur. w r. 1889, syn Adama i Katarzyny z Tomanowic, pow. Mościska.

14) Gliwny Władysław, syn Ignacego i Marjanny, ur. 9.V.1896 r. przyn. do m. Łodzi.

15) Osiński Aleksander, syn Adama i Magdaleny, lat 23 przyn. do m. Pabjanic.

16) Grabowski Józef zamieszkały w Kaliszu przy ul. Czaszkowskiej, Nr. 1 u ciotki swej Lubicz Ciesielskiej urodzony 8.XI.1904 roku syn Adama i Antoniny, zapisany do ksiąg ludności w gminie Lubotyń, pow. Kolskiego.

17) Lewandowski Jan lat 21, syn Wojciecha i Ewy, zamieszkały w Pabjanicach, przy ul. Zamkowej Nr. 32.

18) Nowak Piotr ur. 1900, syn Macieja i Wiktorji, były mieszkaniec gm. Brzeźno i Przębodowo, pow. Obornickiego.

19) Petryszyn Karol lat 23, syn Parańki, przyn. do gm. Jazienica Ruska, pow. Kamionka Strumiłowa.

20) Margules Wolf Ber, syn Mosesa i Sary, ur. 1879 r. przyn. do gm. Rzowicy, pow. Zborów malarz.

21) Bratuś Ludwik, syn Józefa i Anny lat 21 przyn. do gm. Białokrynica, pow. Podhajce.

22) Koziura Stanisław ur. w r. 1905 w Kondratowie, pow. Złoczów.

23) Wiszniewski Ambroży, syn Jarosława i Anieli ur. w r. 1872, przyn. do gm. Szczurzyn, pow. Łuck.

24) Mroczkowski Walenty, syn Piotra i Anieli, ur. w r. 1895, przyn. do gm. Rożyszcze, pow. Łuck.

25) Kozłowski Mikołaj, syn Walentego i Paraskiewy, lat 20, przynależny do gm. Rożyszcze pow. Łuck.

Wobec tego, że wyżej wymienione osoby czują wstręt do pracy, włóczą się z miejsca na miejsce i wyłudzają pod rozmaitymi pozorami datki pieniężne od zarządów gminnych chwilowego miejsca pobytu, a w podanych gminach przynależności prawa do opieki trwałej już utracili. Urząd Wojewódzki Lubelski, podając powyższe do wiadomości, zwraca uwagę, że ewentualnie udzielone wsparcia nie będą zwracane

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
(—) *Szaynowski*

Lublin, dn. 23 kwietnia 1927 r.

179.

Uruchomienie na terenie Województwa Lubelskiego urzędów pocztowych, telegraficznych i telefonicznych:

1) W Urzędzie pocztowym Hańsk, powiat Włodawski, zaprowadzono służbę telegraficzną i telefoniczną.

2) W Agencji pocztowej Rachanie pow. Tomaszowskiego uruchomiono centralę telefoniczną dla wymiany telegramów i rozmów międzymiastowych.

3) W agencjach pocztowych: Drzewce-Nałęczów, pow. Puławskiego, Dora — pow. Nadwórna, Goraj—pow. Biłgoraj, Rachanie — pow. Tomaszów Lub., oraz w Urzędzie Pocztowym Tymowa, pow. Brzesko zaprowadzono służbę telegraficzną i telefoniczną. W dn. 20.IV r.b. uruchomiona została agencja pocztowa Osieck obok Pilawy, pow. Garwolin.

C.

OGŁOSZENIA:

1) Ogłoszenie terminu składania egzaminów na mierniczych przysięgłych.

Przepisane na mocy art. 4 ustawy o mierniczych przysięgłych z 15.VII.1925 Dz. p. p. Nr. 97 poz. 682 egzaminy kandydatów, praktykujących na obszarze Województw: Kieleckiego, Krakowskiego, Lubelskiego, Lwowskiego, Stanisławowskiego, Tarnopolskiego i Wołyńskiego odbędą się w terminie wiosennym b.r. w czasie od 17 maja do 9 czerca 1927 w Okr. Dyrekcji Robót Publicznych Województwa Lwowskiego.

2) Postępowania spadkowe.

Po raz drugi:

Wydział Hipoteczny przy Sądzie Pokoju w Tomaszowie Lubelskim obwieszcza, że otwarte zostało postępowanie spadkowe po zmarłych: a) w dniu 8 marca 1890 r. Lejbie Szererze i b) w dniu 18 kwietnia 1920 r. Gitli Szerer właścicielach nieruchomości w mieście Tomaszowie Lub. położonej, Nr. hipotecznym 164 oznaczonej.

Termin zamknięcia postępowania spadkowego wyznaczony został na dzień 31 sierpnia 1927 r. w którym zainteresowani winni zgłosić prawa swoje do tego spadku w Wydziale hipotecznym w Tomaszowie Lub. pod skutkami prekluzji.

3) Postępowania scaleniowe gruntów:

Okręgowa Komisja Ziemska w Lublinie wzywa pod skutkami prawa p. Jana Jurko, Barbarę Brzezicką, Konstantego Brzezickiego, Katarzynę Brzezicką, Ksenię Brzezicką, Natalję Pijajko, ss. Katarzyny z Derków Antonów, ss. Marji z Derków Nadoziernej, Annę Dysznik, Wiktora Zerebca, Anastazję Kornak, Borysa Mazara, Józefa Smolińskiego, Melanję Dziura, Natalję Romanowicz, Szymona Mikołajczuka, Marję Zarebiec, Wacława Dziedzica, Helenę Duma, ss. Florentyny Makarewicz, Katarzynę Nadoziernà, Feliksa Dziedzica, Anastazję Dmitruk, Irenę Łysak, Szymona Kuźmicza, Ksenię Nadłonek, ss. Marki Wójtowicz, Ksenię Łak, Ksenię Kaliczko i ss. Marji Mandziuk nieznanych z miejsca pobytu do lokalu Komisji — Lublin, Krakowskie-Przedmieście 57 na dzień 30 maja 1927 roku o godzinie 10-tej rano w charakterze interesowanych w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego gruntów wsi Grodysławice, gm. Rachanie pow. Tomaszowskiego.

Egzemplarz powyższego wezwania został wywieszony w lokalu Urzędu Gminy Rachanie pow. Tomaszowskiego w dniu 11 kwietnią 1927 r.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U.R.P. Nr. 39-1926 poz. 244) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 29 grudnia 1926 r. postanowiono:

1) Obszar scalenia gruntów wsi Krępa, gm. Łysobyki pow. Łukowskiego ustalony na mocy decyzji Okręg. Komisji Ziemskiej w Siedlcach dn. 1/IX.1923 r. rozszerzyć przez włączenie doń: A. 21.6429 ha gruntu ze stanowiących przedmiot księgi hipotecznej dóbr ziemskich „Krępa C“ powiatu Łukowskiego, należącego do jawnych z wykazu hipotecznego właścicieli:

1)	Jana Dobroczyńskiego s. Józefa . .	2,3927 ha
2)	Tomasza Zaborowskiego s. Wojciecha	1.7024 „
3)	Tomasza Duninskiego s. Antoniego .	0.5668 „
4)	Jana Partyka s. Marcina	0.8490 „
5)	Ignacego Zdunka s. Franciszka . .	1.1323 „
6)	Michała Kruczka s. Kazimierza . .	1.4151 „
7)	Jana Wardaka s. Marcina	1.1336 „
8)	Franciszka Bancerza s. Sebastjana .	1.7001 „
9)	Zofji z Zełdzików Zielnikowej ż. Jana	0.5677 „
10)	Eleonory z Nastajów Polakowej żony Aleksandra	1.1333 „
11)	Józefa Nastaja s. Aleksandra . . .	1.7040 „
12)	Jana Guza s. Antoniego	5.6527 „
13)	Franciszka Kruczka s. Kazimierza .	0.5644 „
14)	Tomasza Zawadzkiego s. Kazimierza	0.5644 „
15)	Marjanny z Niedzielów Lemieszkowej ż. Stanisława	0.5644 „

B. 3.0186 ha gruntu z dóbr ziemskich „część ziemska Nowiny“ pow. Łukowskiego, należącego do ujawnionych w księdze hipotecznej właścicieli: Jakóba Latek 1.7151 ha, Wojciecha Kruczka 1·3030 ha, C. 1.8102 ha gruntu z dóbr ziemskich „Krępa AB“ powiatu Łukowskiego, należącego do ujawnionego w tej księdze hipotecznej właściciela Euzebjusza Aleksandra Olędzkiego, czyli ogółem 26.4717 ha gruntu.

II. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby interesowane do Głównej Komisji Ziemskiej, za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu licząc od dnia trzeciego po dniu ogłoszenia stronom odpisu motywowanego orzeczenia.

Wobec niezaskarżenia niniejszego orzeczenia przez osoby ninteresowane w terminie i trybie właściwym stało się ono prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Okręgowa Komisja Ziemska w Lublinie, wzywa pod skutkami prawa p. Dyonizego Wybacza, Juljana Jendruszczaka, Józefa Jendruszczaka, Katarzynę Kowalską, Joannę Bazyluk, Stefana Bałandę, Józefa Pielecha, Anastazję Kanoniuk, Mikołaja Kurzepę, Magdalenę Dołgonowicz, Józefa Pokrzywca, Pawła Borysa, Stefana Bałandę, ss. Dymitra Litwaka, Teklę Krucewicz, ss. Tekli Kalita, Aleksandra Babiarza, Zofję Świętowicz i Barbarę Wybacz, nieznanych z miejsca pobytu do lokalu Komisji (Lublin, Krakowskie-Przedmieście Nr. 57), na dzień 30 maja 1927 r. o godz. 10-ej rano w charakterze interesowanych w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego gruntów wsi Mogilnica, gm. Siedliszcze, pow. Chełmskiego“.

Okręgowa Komisja Ziemska w Lublinie, wzywa pod skutkami prawa pp. sukcesorów Leona Kadłubowskiego, Teklę Fronczuk, Józefa Żarkiewicza, Paulinę Wysoczyńską i Michała Kolejko, nieznanych z miejsca pobytu do lokalu Komisji (Lublin, Krakowskie-Przedmieście Nr. 57) na dzień 30 maja 1927 r. o godz. 10 rano w charakterze interesowanych w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego gruntów wsi Sosnówka, gm. Romanów, pow. Włodawskiego.

Jeden egzemplarz powyższego wezwania wywieszony został w lokalu Urzędu Gminy Romanów w dniu 22 kwietnia 1927 roku.

Okręgowa Komisja Ziemska w Lublinie wzywa pod skutkami prawa p. Piotra Rybaczuka, nieznanego z miejsca pobytu do lokalu Komisji (Lublin, Krakowskie-Przedmieście Nr. 57) na dzień 30 maja 1927 roku o godz. 10-tej rano w charakterze interesowanego w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego gruntów wsi Czerniczyn, Metelin, Kozodawy i części wsi Pobereżany pow. Hrubieszowskiego.

Jeden egzemplarz powyższego wezwania został wywieszony w lokalu Urzędu Gminy Dziekanów, pow. Hrubieszowskiego w dn. 4 kwietnia 1927 r.

Okręgowa Komisja Ziemska w Lublinie wzywa pod skutkami prawa p. sukc. Grzegorza Kościuka, Andrzeja Ciża, Grzegorza Czarnego i sukc. Michała Cykaluka nieznanych z miejsca pobytu do lokalu Komisji (Lublin, Krakowskie-Przedmieście 57) na dzień 30 maja 1927 r. o godzinie 10-tej rano w charakterze interesowanych w sprawie wdrożenia postępowonia scaleniowego gruntów wsi Czermno, gm. Tyszowce, pow. Tomaszowskiego.

Jeden egzemplarz powyższego wezwania został wywieszony w lokalu Urzędu Gminy Tyszowce w dniu 9 kwietnia 1927 r.

Okręgowa Komisja Ziemska w Lublinie, wzywa pod skutkami prawa p. Romana Zycińskiego, nieznanego z miejsca pobytu do lokalu Komisji (Lublin, Krak.-Przedm. 57) na dzień 31 maja 1927 r. o godz. 10 rano w charakterze interesowanego w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego gruntów wsi Skudniew, gminy Wyszków, pow. Węgrowskiego.

Okręgowa Komisja Ziemska w Lublinie wzywa pod skutkami prawa p. Marjannę Gez, nieznaną z miejsca pobytu do lokalu Komisji (Lublin, Krak.-Przedm. 57) na dz. 30 maja 1927 r. o godz. 10 rano w charakterze interesowanej w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego gruntów wsi Sosnówka, gminy Romanów, powiatu Włodawskiego.

Okręgowa Komisja Ziemska w Lublinie, wzywa pod skutkami prawa p. Justynę Kowalską, nieznaną z miejsca

pobytu, do lokalu Komisji (Lublin, Krak.-Przedm. 57), na dz. 30 maja 1927 r. o godz. 10 rano w charakterze interesowanej w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego gruntów wsi Mogilnica, gm. Siedliszce, pow. Chełmskiego.

4) Konkurs.

Niniejszem rozpisuję konkurs na posadę praktykanta sanitarnego przy Starostwie w Dolinie z poborami X st.sł. urzędników państwowych.

Podania o nadanie powyższej posady należycie udokumentowane (metryka urodzenia, dowód obywatelstwa polskiego, dyplom lekarski, dowód uprawnienia do wykonywania praktyki lekarskiej po myśli art. 2 ustawy z 2-go grudnia 1921 (Dz. U. R. P. Nr. 105 poz. 762), dowód zadośćuczynienia obowiązkowi służby wojskowej i curriculum witae) wnosić należy do dnia 15 czerwca b.r. do Wydziału Prezydjalnego Urzędu Wojewódzkiego w Stanisławowie.

Pierwszeństwo w otrzymaniu powyższej posady będą mieli kandydaci, mogący wykazać się dłuższą praktyką lekarską.

Kandydaci, pozostający obecnie w służbie państwowej winni podania wnosić w przepisanej drodze służbowej.

Wojewoda (—) *Korsak.*

5) Założenie gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych.

Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas wiejskich pożyczkowo-oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U.R.P. Nr. 118/1924 poz. 1069) i rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13.III.1925 r. o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. U.R.P. Nr. 35/1925 r. poz. 239) została założona gminna Kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą w Urzędzie gminy Godów powiatu Puławskiego.

Dzień otwarcia Kasy wyznaczono na dzień 4 maja 1927 roku.

Kapitał zakładowy Kasy ustalono w kwocie 5000 zł.

Kasa może zaciągać zobowiązania do 20-krotnej wysokości kapitału zakładowego i zasobowego Kasy.

Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. Ustaw Nr. 118 poz. 1069 z 1924 roku) i rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13 marca 1925 roku o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. U. Nr. 35 z 1925 r. poz. 239) została założona gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą wieś i gmina Pasieki.

a) Kapitał zakładowy kasy ustalono na 2000 zł.

b) Kasa może zaciągnąć zobowiązanie do 20-krotnej wysokości kapitału zakładowego i zasobowego Kasy.

Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych i wiejskich kas pożyczkowo-oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U.R.P. Nr. 118/1924 r. poz. 1069) i rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13 marca 1925 roku o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowyoh (Dz. U. Nr. 35/1925 r. poz. 239) została założona gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą w Krynicach.

Kapitał zakładowy kasy ustalono na 2000 zł.

Kasa może zaciągać zobowiązania do 10-krotnej wysokości kapitału zasobowego i zakładowego Kasy.

6) Ogłoszenie o uruchomieniu komunikacji.

Spółka z ogr. odp. w Węgrowie, pod firmą „AUTO" otrzymała pozwolenie na uruchomienie i utrzymanie przedsiębiorstwa przewozowego samochodowo-osobowego, na linji Węgrów—Łochów, Węgrów—Sokołów i Węgrów—Warszawa, na przeciąg jednego roku, licząc od dnia 1-go kwietnia 1927 r. do dnia 31 marca 1928 r.

Rozkład jazdy

na przestrzeni Węgrów—Łochów:
Wyjazd z Węgrowa godz. 5,30, 12, 18.
Przyjazd do Łochowa godz. 7, 13,30, 19,30.
Wyjazd z Łochowa godz. 9,30, 16,30, 22,30.
Przyjazd do Węgrowa godz. 11, 18, 24.

na przestrzeni Węgrów—Sokołów:
Wyjazd z Węgrowa godz. 10 i 17.
Przyjazd do Sokołowa godz. 10,45 i 17,45.
Wyjazd z Sokołowa godz, 11 i 18.
Przyjazd do Węgrowa godz. 11,45 i 17,45.

na przestrzeni Węgrów—Warszawa:
Wyjazd z Węgrowa godz. 5.
Przyjazd do Warszawy godz. 9.
Wyjazd z Warszawy godz. 20.
Przyjazd do Węgrowa godz. 24.

Postój autobusu w Warszawie na rogu ulicy Kłopot i Szymanowskiej, na zasadzie zezwolenia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Opłata za przejazd na przestrzeni Węgrów — Łochów.

Z Węgrowa do Paplina lub odwrotnie: osoby cywilne 2 zł. wojskowi i urzędnicy państwowi za okazaniem legitymacji 1 zł. 60 gr., bagaż ręczny do 10 kg. bezpłatnie, za każde dalsze 5 kg. po 34 grosze.

Z Węgrowa do Łochowa lub odwrotnie: osoby cywilne zł. 3,80, wojskowi i urzędnicy państwowi za okazaniem legitymacji zł. 3, bagaż ręczny do 10 kg. bezpłatnie, za każde dalsze 5 kg. po 64 gr.

Opłata za przejazd na przestrzeni Węgrów — Sokołów.

Z Węgrowa do Sokołowa lub odwrotnie: osoby cywilne zł. 1.90, wojskowi i urzędnicy państwowi za okazaniem legitymacji 1 zł. 50 gr., bagaż ręczny do 10 kg. bezpłatnie, za każde dalsze 5 kg. po 32 gr.

Opłata za przejazd na przestrzeni Węgrów — Warszawa.

Z Węgrowa do Warszawy lub odwrotnie: osoby cywilne zł. 6, wojskowi i urzędnicy państwowi za okazaniem legitymacji zł. 4.80, bagaż ręczny do 10 kg. bezpłatnie, za każde dalsze 5 kg. po zł. 1.70.

7) Ogłoszenie o zaprowadzeniu ksiąg stałej ludności w gm. Dobryń.

Urząd gminy Dobryń, powiatu Bialskiego z powodu zaprowadzenia ksiąg stałej ludności wzywa wszystkich stałych mieszkańców przynależnych do gminy Dobryń, zamieszkałych poza obrębem gminy, by w terminie 3-miesięcznym od dnia ogłoszenia niniejszego złożyli Urzędowi gminnemu dokumenty metrykalne i dowody stwierdzające ich przynależność do gminy.

8) Zagubione dokumenty.

Starosta Konstantynowski ogłasza:

Baranowski Franciszek zam. w Janowie Podl. zagubił legitymację urzędniczą wydaną przez Zarząd Stadnin Państwowych w Warszawie 1926 r. za Nr. 76 i pozwolenie na broń wydane przez Starostwo Konstantynowskie w Janowie Podlaskim za L. 25/570/26 serja Nr. 218221 w r. 1926.

Starosta Krasnostawski ogłasza:

Po raz drugi:

Sadło Józef s. Kazimierza ur. w r. 1904 zam. w Maciejowie Starym gm. Wysokie zgubił we wrześniu 1926 r. książeczkę wojskową wydaną mu przez D-two Okręgowego Zakładu Uzbrojenia Nr. 5 w Krakowie.

Wagner Moszek Wolf zam. w Żółkiewce zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Zamość.

Starosta Lubartowski ogłasza:

Karpiński Michał ze Spiczyna zgubił pozwolenie na broń wydane Mu przez Starostę Lubartowskiego w 1926 r.

Starosta Lubelski ogłasza:

Ze sprzedaży znaczka w dn. 18 marca 1927 r. w Lublinie na rzecz T-wa Pas Loorchim osiągnięto czystego zysku 282 zł. 05 gr.

Zarząd.

Z urządzonej na rzecz Ochotniczej Straży Pożarnej w Łuszczowie kwesty w naturze osiągnięto: 1 m. żyta, 1 m. hreczki, 2 m. pszenicy, 30 kl. jęczmienia, 15 m. kartofli oraz gotówką 7 zł. 80 gr. Zarząd.

Starosta Puławski ogłasza:

Probersztejn Szulim zamieszkały w osadzie i gminie Kurowie pow. Puławskiego zgubił w dniu 23.II 1927 r. dowód osobisty wzoru Nr. I wydany przez Starostwo Puławskie dnia 6 lutego 1924 r. Serja Nr. 581801 Nr. rejestru 156.

Starosta Siedlecki ogłasza:

Dr. Szawelskiemu Józefowi zam. w Siedlcach ulica 3-go Maja skradziono dowód osobisty wyd. przez Starostwo w Siedlcach 7 lipca 1923 r. Nr. 1128/18220 Serji Nr. 467128.

Starosta Sokołowski ogłasza:

Kitliński Wojciech zam. w Dybowie, gm. Olszew, powiatu Sokołowskiego zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Ostrów Łomżyński rocznika 1891.

Pałuba Chaim, zam. w Kosowie, gminy Kosów powiatu Sokołowskiego, zgubił książeczkę wojskową 1891 r. wydaną przez P.K.U. Ostrów Łomżyński.

Wonik Rajnold, zamieszkały w Kurowicach, gminy Sabnie, zgubił dowód osobisty, wydany przez Starostwo Sokołowskie w dniu 2.XI.22 r. za Nr. 1186.

Ogłoszenia.

Kmiecik Michał zam. w kol. Ruszczyzna, roczn. 1894 zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Hrubieszowie.

Po raz drugi:

Raczyński Antoni Stefan urzędn. XI gr. w rezerwie zam. we wsi Włostowice gm. Puławy zgubił kartę demobilizacyjną wydaną przez D.O.K. w Lublinie 1921 r.

Redakcję zakończono 14 maja 1927 r.

Drukarnia M. Kossakowska w Lublinie.